

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Tos/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8412010086
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8412010086.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 07.09.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 Tr. poriadku na podklade sťažnosti odsúdeného V. V. **z r u š u j e** uznesenie Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T/39/2012 zo dňa 09.06.2021.

odôvodnenie:

Okresný súd Kežmarok uznesením sp. zn. 6T/39/2012 zo dňa 09.06.2021 podľa § 52 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 419 ods. 1 Tr. poriadku vyslovil, že odsúdený V. V. sa v skúšobnej dobe neosvedčil a trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T/39/2012 zo dňa 09.06.2014, právoplatný 25.06.2014, v trvaní 3 rokov vykoná a súčasne podľa § 52 ods. 5 Tr. zákona s použitím § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona pre výkon nariadeného trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení, ktoré dodatočne zdôvodnil tým, že mu nebola poskytnutá právna agenda a nebol ani pripravený na to, že mu to prekvalifikujú, pretože bol uznaný vinným z § 194 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zákona a mal byť súdený za § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona. Preto žiadal o prešetrenie skutku a je presvedčený, že tam je dôvod zaujatosti voči jeho osobe, keďže sudkyňa má manžela advokáta a tí si dohadzujú klientov.

Na podklade takto riadne a včas podanej sťažnosti odsúdeným ako osobou na to oprávnenou krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

V prvom rade sťažnostný súd preskúmaval procesný postup, ktorý predchádzal napadnutému uzneseniu, pričom nezistil také podstatné chyby konania, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého uznesenia pre nezákonný postup konajúceho súdu. Odsúdený bol osobne účastný verejného zasadnutia, na ktorom konajúci súd rozhodol o vykonaní trestu odňatia slobody vo výmere 3 rokov, pričom odsúdený mal možnosť predložiť argumentáciu k nariadeniu tohto trestu. Pokiaľ odsúdený namietal v sťažnostných dôvodoch právne posúdenie skutku, k tomu sťažnostný súd uvádza, že v tomto vykonávacom konaní nedošlo k žiadnej zmene právneho posúdenia oboch skutkov, z ktorých bol odsúdený uznaný vinným rozsudkom konajúceho súdu sp. zn. 6T/39/2012 zo dňa 09.06.2014, hoci na predvolaní odsúdeného na verejné zasadnutie a na upovedomení o zmene termínu VZ sa uvádza len § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona a iné. Odsúdený o termíne verejného zasadnutia na 09.06.2021 bol upovedomený 10.05.2021, pričom išlo už o tretí termín v poradí, keďže z dôvodu pandémie boli nariadené termíny v dňoch 28.01.2021 a 31.03.2021 zrušené.

Následne sťažnostný súd preskúmal vecnú správnosť napadnutého výroku. Vychádzal pritom zo zistenia, že odsúdený A. V. bol rozsudkom konajúceho súdu sp. zn. 6T/39/2012 z 09.06.2014 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona a zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, výkon ktorého mu bol podmienienečne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 5 rokov, a bola mu uložená povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s PaMÚ alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.06.2014. Súčasne bol zrušený výrok o treste uložený rozsudkom konajúceho súdu pod sp. zn. 6T/157/2011 z 30.09.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.10.2011.

Skúšobná doba podmienienečného odsúdenia začala plynúť 26.06.2014 a uplynula dňom 26.06.2019. V rámci nej mal odsúdený viesť riadny život, dodržiavať podmienky probačného dohľadu a splniť povinnosti, ktoré mu boli počas skúšobnej doby uložené. Aj napriek tomu, že odsúdenému bol ukladaný súhrnný trest, so zreteľom na trest, ktorý bol A. V. uložený rozsudkom konajúceho súdu sp. zn. 6T/157/2011, neprichádzalo do úvahy započítanie skúšobnej doby v zmysle § 45 ods. 1 Tr. zákona.

Konajúci súd zistil, že počas skúšobnej doby ods. A. V. spáchal dňa 02.08.2017 dva zločiny, ktorá skutočnosť vyplýva z rozsudkov súdov Českej republiky. Rozsudkom Okresného súdu Nymburk sp. zn. 4T/176/2017 bol skutok spáchaný odsúdeným dňa 02.08.2017 posúdený ako zvlášť závažný zločin znásilnenia podľa 185 ods. 1, 2 písm. a), c) Trestného zákonníka a zvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 173 ods. 1 Trestného zákonníka, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov so zaradením pre jeho výkon do väznice s ostrahou. Tento trest bol v rámci odvolacieho konania rozsudkom Krajského súdu v Prahe sp. zn. 9To/39/2018 z 14.02.2018 sprísnený na 5 rokov. Napokon je potrebné uviesť, že rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Ntc/4/2019 zo dňa 25.01.2020 boli tieto rozhodnutia justičných orgánov Českej republiky uznané na území Slovenskej republiky a bolo rozhodnuté, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov odsúdený A. V. vykoná na území SR.

Podľa vety prvej § 52 ods. 1 Tr. zákona ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, dodržiaval podmienky probačného dohľadu a splnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienienny trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

Spáchanie dvoch úmyselných trestných činov počas skúšobnej doby určite nemožno považovať za vedenie riadneho života. Správne konštatoval konajúci súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia, že pod vedením riadneho života v skúšobnej dobe je potrebné rozumieť dodržiavanie právnych noriem a plnenie pracovných, rodinných a ďalších občianskych povinností. Ak sa odsúdený dopustil protiprávneho konania, za ktoré bol odsúdený, je namieste konštatovať, že nedodržiaval právne normy a porušil tak podmienky stanovené zákonom spočívajúce vo vedení riadneho života.

Okrem toho sťažnostný súd poukazuje i na ďalšie porušenie stanovených podmienok odsúdeným A. V.. Skúšobná doba s probačným dohľadom začala plynúť odsúdenému 26.06.2014, pričom probačný a mediačný úradník začal dohľad vykonávať 28.08.2014. Odsúdený ani na jednu výzvu, aby sa dostavil pred probačného a mediačného úradníka, nereagoval. Tým si nesplnil svoju povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Vecne správny preto je záver konajúceho súdu, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe podmienienečného odsúdenia riadny život a v skúšobnej dobe sa neosvedčil.

Sťažnostný súd ale zistil, že konajúci súd nerozhodol o nariadení nepodmienienného trestu odňatia slobody v lehote stanovenej zákonom.

Podľa 52 ods. 2 Tr. zákona ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 1 bez toho, že by na tom mal odsúdený vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil.

Podľa § 52 ods. 3 Tr. zákona rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 1 bez toho, že by odsúdený mal na tom

vinu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v tejto lehote trestné stíhanie pre iný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe.

Z vyššie citovaných rozhodnutí súdov Českej republiky je zrejmé, že trestné stíhanie pre zločiny lúpeže a znásilnenia bolo právoplatne skončené dňa 14.02.2018, teda počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Za situácie, ak skúšobná doba odsúdenému uplynula až 26.06.2019, potom možno konštatovať, že na postup podľa § 52 ods. 1 Tr. zákona sa vzťahovala jednoročná lehota uvedená v § 52 ods. 2 Tr. zákona. Inak povedané, dvojročnú lehotu v zmysle § 52 ods. 3 Tr. zákona na nariadenie výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody podľa § 52 ods. 1 Tr. zákona možno uplatniť iba vtedy, pokiaľ trestné stíhanie odsúdeného pre iný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe skončilo v lehote na rozhodnutie o ne/osvedčení sa, teda po uplynutí skúšobnej doby.

Na tomto závere nemení nič ani skutočnosť, že Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 7Ntc/4/2021 dňa 18.12.2019 rozhodol o uznaní a vykonaní vyššie spomenutých rozsudkov súdov Českej republiky na území Slovenskej republiky a rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.01.2020, teda po uplynutí skúšobnej doby. S prihliadnutím na § 7b ods. 2 Tr. zákona, podľa ktorého právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní na účely trestného konania sa zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom SR, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku SR, totiž odsúdenie A. V. súdmi ČR bolo potrebné hodnotiť rovnako ako odsúdenie súdmi SR.

So zreteľom na toto zistenie sťažnostný súd konštatuje, že dňa 26.06.2020 došlo zo zákona k fikcii, že odsúdený sa osvedčil, preto konajúci súd nemohol rozhodnúť o nariadení nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 3 rokov, hoci nesplnil podmienky uložené mu počas skúšobnej doby.

Tento právny záver viedol sťažnostný súd k zrušeniu napadnutého rozhodnutia postupom podľa § 194 ods. 1 Tr. poriadku bez toho, aby vo veci sám rozhodol alebo aby uložil konajúcemu súdu povinnosť vo veci opätovne konať a rozhodnúť.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.